

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 240 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an . . . . . 120 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 60 „		
Un număr . . . . . 5 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 300 Lei.		

Nr. 4155 B 1933.

NOTE OFICIALE.

Se aduce la cunoștința studenților dela Academia teologică, că înscrierile la Academie se fac anul acesta în zilele de 28—30 Septembrie a. c.

Asupra cazurilor de întârziere din motive binecuvântate, decide consiliul eparhial.

La înscriere sa solvase următoarele taxe:

- a) Didactrul: Lei 300
- b) Pentru fondul de ajutorare „Ioan Popasu“ Lei 50
- c) Pentru fondul de excursii: Lei 50
- d) Pentru societatea de lectură „Ioan Popasu“ Lei 50
- e) Pentru baie: Lei 50
- f) Pentru folosirea mobilierului (interniștii) Lei 100

Examenle de corigență, de curs și examenele generale, se țin începând din 25 Septembrie iar prelegerile se încep la 2 Octombrie a. c.

Toți studenții ai căror părinți nu locuiesc în Caransebeș sunt obligați să locuiască în Internatul diecezan.

Taxa anuală pentru internat care după împrejurări se poate majora este de Lei 8000 (Optmii) pe întreg anul școlar și să plătește anticipativ în patru rate de câte Lei 2000 (Douămii) și anume: rata I la înscriere rata II la 15 Noembrie a. c. rata III până la 31 Ianuarie 1934 și rata IV până la 15 Aprilie 1934.

De hainele de pat, de rufărie și de spălatul (curățitul) lor, se vor îngriji studenții. Tot așa și de tacămurile necesare, la întrarea în Internat.

Se obsearvă că certificatul medical, pe care

au să-l prezinte tinerii ce intră pentru prima dată în Academia teologică, trebuie să fie eliberat de către medicul Academiei, Dl Dr. Virgil Budințianu.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută în 29 Iulie 1933.

Președ. cons. eparhial:
Andrieu Ghidiu
protopresb. cons. eparhial.

Nr. 4156 B ex 1933.

Tinerii cari doresc să fie primiți în Academia noastră teologică, să-și înainteze petițiunile lor consiliului eparhial, prin oficiile protopresbiterale, până la 15 Septembrie a. c.

La cereri se vor aflătura următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Diploma de bacalaureat.
3. Certificat de moralitate dela oficiul parohial, vizat și de către oficiul protopresbiteral.
4. Certificat dela medicul Academiei teologice, că petentul este deplin sănătos și fără defecte.

5. Declarațiunea părinților sau a tutorelui, că vor suporta toate cheltuielile reclamate cu întreținerea în Internatul diecezan.

Se obsearvă că studenții Academiei teologice sunt obligați să locuiască în Internatul diecezan.

Petenții, când vor fi chemați, vor avea să se prezinte la consiliul eparhial.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial, ținută în 29 Iulie 1933.

Președ. cons. eparhial:
Andrieu Ghidiu
protopresbiter, consilier.

La trecutul diecezei Caransebeşului.

de Dr. Ştefan Pop.

Şi numai din aceasta una, dacă nu ar mai fi şi altele în abundenţă, ar putea trage neotericii neamului şi legii noastre consecinţele, ce inexorabil se impun; că adevărat „statul şi lucrul“ lor, nu e dela Dumnezeu, ci dela ei oamenii şi aşa mai îngrabă ori mai târziu se va risipi de bună seamă, ca toate profeţiile mincinoase de pe vremi, „...ca nu cumva şi luptători de Dumnezeu să vă faceţi“.¹⁰⁷⁾

Doamne dă „să nu fie“¹⁰⁸⁾ una ca aceasta.

Intre toate provinciile de dincoace de Carpaţi, Banatul nostru a resistat mai cu succes în contra propagandei catolice, ba în o parte a sa, în graniţă, această desunire nu a putut străbate de tel! Nu înzadar ne sună zicala: că totuşi Bănatul e fruntea României! Ne dăm perfect samă de adevărul şi de faptul trecutului, că: „Dacă strămoşii noştri au putut împlini misiunea lor istorică, aceasta se datoreşte ortodoxiei lor; cea mai tolerantă între religii; recomandând blândeţea şi supunerea; nerăvnind mărirea şi păstrând neschimbate tornele creştinismului originar“.

Şi iarăş tot Dl prof. Sextil Puşcariu, mai completează tot acolo că, „Ortodoxia a fost în toate vremile pavază naţionalităţii noastre. Precum invers *poporului Român* i-a fost dat să devină curând după consolidarea în state naţionale, *scutul bisericii drept credincioase...*

...Numai cei ce nu cunosc literatura noastră veche, dezvoltată într-o atât de organică legătură cu biserica ortodoxă numai cel ce n'a admirat minunatele opere de artă născute în incintele mănăstirilor, poate vorbi despre obscurantismul ortodox şi nefasta lui influenţă asupra dezvoltării noastre culturale“.¹⁰⁹⁾

Altcum nu numai Românii şi ortodoxii sunt în convingerea fermă, că naţionalismul: apără, mântueşte şi păzeşte cu pace şi bine ortodoxismul, dar că şi ortodoxismul la rândul

său, întotdeauna şi întotlocul a fortificat şi continuă a fortifica şi a se solidariza şi în viitor cu interesele şi binele binepriceput al neamurilor cari îl îmbrăţişează.

Eată ce socotinţă are în chestiunea aceasta şi o somitatea de azi a Germaniei: „*Der orthodoxe glaube ist durchaus national. Er wirkt der nationalen Tendenz nicht entgegen, sondern verstärkt sie*“¹¹⁰⁾.

Eată ce concludere un alt protestant francez, în chestia naţionalizării creştinismului nostru ortodox oriental:

„Astfel ortodoxia, în tendinţa de a pătrunde în realitatea concretă a vieţii“, merge mult mai departe decât cele mai multe din formele apusene ale creştinismului!

Fără îndoială din acest motiv *ideea unei Biserici naţionale, în sensul desăvârşit al acestui cuvânt, n'a fost nicicând mai bine realizată ca în ţările ortodoxe*, adevărat ideea unei naţiuni şi a unei Biserici într'adevăr „coincidente“; a unei Biserici pentru toţi, iar nu a unei societăţi formate de o elită religioasă particulară“.¹¹¹⁾

Tot pe neotericii noştri din Banat, compatrioţii săi, pare că îi va fi vizat în tinereţea sa exuberantă, sfinţit frăţia sa preonoratul Dr. P. Barbu, directorul teologiei noastre, când scriind un magistral articol pentru periodicul „Candela“ din Cernăuţi, cu ocaziunea iubileului ei de un pătrar de secol, îşi încheie scrisul său sărbătorec cu o frază Nemţască; aceasta o repetăm şi noi aicea, ca să o ştie şi generaţia actuală, descendenţa neotericilor de pe vremi. Nucumva cei de azi vor fi mai înţelegători, mai puţin tari la cerbice?!

„Înţelegi *neamuri* şi vă plecaţi, că cu noi e Dumnezeu“¹¹²⁾. *μεθ'ημῶν*, methimon. Nu mai continuaţi a sparge Biserica, casa Domnului! Sfânta Scriptură are sentenţă neschimbabilă: „De va strica cineva casa lui Dumnezeu, strica-l va pe acela Dumnezeu; căci casa lui Dumnezeu sfântă este, *care sunteţi voi*“.¹¹³⁾

Eată şi cuvintele de avertisment ale Dlui Barbu:

„Die Frage der Religion ist im eminenten Sinne eine Frage der nationalen Zukunft“.¹¹⁴⁾

110) I. I. Ruedorffer: „Grundzüge der Weltpolitik in der Gegenwart“. Berlin, 1914 pg. 145.

111) W. A. Visser't Hooft: Ortodoxia văzută de un protestant; în Româneşte, de teodor Bodogac. Sibiu 1933 pg. 20.

112) Isaia VIII. 9.

113) I. Cor. II. 7.

114) „Candela“ Cernăuţi 1907 (an XXVI). pg. 473. Număr iubilar. 1882--1907) „Cari sunt cauzele, că catehizarea la noi nu-şi ajunge scopul“.

107) Fapt. VI. 32. Citez după biblia Sf. Sinod. Mi se pare versiunea acestui verset, că suferă de niţică anemie?! În Vulgata se aude cevaş mai aspru: „ne forte et Deo repugnare inveniamini“.

108) Gal. II, 17 şi Rom. III 6.

109) Cuvântarea de deschidere la Comitetul central Cluj, al F. O. R. în Iunie 1933; publicată în rev. „Legea Românească“, Oradea, 1433 nr. 12, sub titlul „Modesta şi trăinica operă istorică a ortodoxiei româneşti“.

E de observat, că Dl Dr. Puşcariu în ediţia I a Istoriei literaturii Române vechi, avea altă părere despre ortodoxia Română! În ediţia II a acestei opere şi-a schimbat-o în defavoul bisericii gr. catolice. „Sapientis est mutare consilium in melius“ şi deci tuturor sapienţilor satis!

O imposibilitate.

Ziarele românești și streine ne aduc tot mereu știri, că bolșevismul vrea cu orice preț să distrugă din temelii biserica creștină.

Inercarea aceasta funestă nu am putea-o numi nouă, fiindcă ce face acum bolșevismul a făcut-o de mult imperatori romani, cari iar au mers până la marginile grozăviei, prin care sperau să șteargă după fața pământului creștinismul. Inercarea aceasta nu a mers atunci și nu va merge nici acum, căci scris este, că nici porțile iadului nu vor învinge biserica.

Bolșevismul se folosește de două măsuri în contra bisericii.

Una este externă, adică de a închide bisericile și de a prigoni orice manifestare religioasă; iar cealaltă este internă de a combate cu mijloace intelectuale concepția creștină și a convinge pe oameni, că ateismul este concepția singură corectă despre lume.

Și măsura dintâi și măsura a doua au fost deja aplicate în veacurile de persecuție cruntă a creștinismului, dând fiasco. Creștinii adevărați ai Rusiei și în mijlocul persecuției celei mai furioase vor afla locul și timpul să-și manifesteze sentimentele lor religioase ca și creștinii cei dintâi.

Ce privește măsura a doua istoria ne învață că nimenia nu a fost mai odios pentru omenime decât jugul sufletesc. Dacă nu au avut încotro, oamenii au suferit jugul sufletesc ca apoi cu atât mai vehement să protesteze contra lui și să iscodească în tăcere sute de mijloace, pe care apoi în timpul potrivit l-a scuturat temeinic dând resplata cuvenită tiranizatorilor sufletești.

Bolșevismul rusesc încet se va svârcoli și orice mijloace barbare va folosi contra bisericii și contra credinței creștine nu va putea decât să mai adauge o nouă dovadă, la dovezile vechi, că biserica creștină este invincibilă.

Pe noi, cari cădem departe cu sufletul, de haosul rusesc ne interesează, nu furia luptei, ci numărul combatanților ateii, fiindcă un bine-stabilit adevăr psihologic ne arată, că dacă este greu să recrutezi dintre oameni creștini devotați cu atât este mai greu să cioplești din ei mulți ateii convinși.

Bunăoară la noi dacă am socoti câți creștini de ai noștrii dorm somnul cel mai lin sau se detrag admisibil Duminecile și Sărbătorile înainte de masă pe timpul slujbei, ar trebui să fim desperați. Sunt oamenii aceștia ateii?

Niciodată nu veți auzi mai frumoase declarații de dragoste față de biserică decât dela acești oameni, cari găsesc, ca timpul liber înainte de masă Dumineca este cel mai potrivit pentru un somn recreator. Adeseori auzim cele mai estetice discursuri și cu mult fond creștinesc dela acești cuprinși de somn în zilele Domnului când trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu și să-i mulțumim lui. Omul este o ființă curioasă și vorba scripturii nimeni nu cunoaște cele dinlăuntru ale omului decât omul. Despre un călău din timpul modern se spune că în viața lui privată era mai timid și mai blând decât o porumbiță. Omul era bun dar meseria îi era urâtă.

Câți ateii pe plată nu va avea și Rusia, fiindcă așa luați ca oameni e greu să-i credem ateii pentru că viața așa face cu oamenii ca și cu apa atât o trânteste din stâncă în stâncă până o face curată ca ochiul.

Dumnezeu așa a întocmit viața, că nu poți fi din convingere ateu, ci numai pe plată sau fiindcă î-ți merge prea bine sau ești somnuros din cale afară.

Experiența pastorală ne arată că de mulțori oameni cu reputație religioasă, foarte bine stabilită sunt diferite și așa cu firea milostivă în mânie te trântesc de î-ți trosnesc oasele și este câte un somnuros celebru, care cu anii de zile nu vede biserica și e aur la suflet, după ce l-ai lăsat să caște din destul te leagă cu unt de lemn așănător la toate ranele.

Ateism nu înseamnă mascarada din o țară, ci ca să fi cu adevărat ateu, om fără de Dumnezeu, înseamnă să nu fi cu nici un strop mă bun, ca cânele deslegat, care rupe în bucăți pe toată lumea, afară de acela, care îi dă plata în formă de un zdrob de mămăligă sau pâne.

De aceea bolșevismul zădarnic stabilește un sistem fiindcă nu se vor găsi oameni destui cari să-l aplice, înafară de acele ființe omenesti bătute de Dumnezeu, cari nu sunt mai presus de câinii legați în lanțuri.

Reușita operei bolșevice și măcar în parte se va zădărnici de mâna lui Dumnezeu și de cultura românească, care după atâta muncă de lumină și de noblețe nu se poate întoarce la teoria groaznică; *atâția câini deci atâtea zdroburi* de mămăligă și am ajuns la gradul de perfecție deplină a vieții sociale.

Dr. Ștefan Ciorolanu
protopop ort. rom.

Sfârșitul lumii antice și Creștinismul.

De: Prof. C. Rudneanu.

Învățătura creștină a fost curată și plină de ideal — adusă de Iisus Christos din Ceruri s'a stabilit pe pământ. Insuși Iisus a fost provocat de mulți adversari ai săi și chiar de discipolii săi să se pronunțe asupra raporturilor dintre doctrina sa și viața reală. Lumea-l întreba: „Ce faci cu legea“ El răspundea: „Să nu socotiți că am venit să stric legea, ci s'o plinesc“. În privința vieții zilnice a hranei și a îmbrăcăminteii Iisus răspunde: Priviți crinii câmpului cum cresc; nu ostănesc, nici torc. Iar grăesc Vouă, că nici Solomon, întru toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul dintr'aceștia. Ci căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și acestea toate se vor adăuga Vouă“ Odată trebui să se pronunțe asupra unei chestiuni grave: plata impozitului. A plăti dare înseamnă să recunoști pe împăratul roman de stăpân. Inșă spuneau unii farisei, pe nimeni nu se cade să-l numești stăpân, afară numai pe Dumnezeu: „Dați Cezarului cele ce sunt ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu“ le zise Iisus. Ceiace înseamnă: impozitul privește viața externă și pământească; să nu vă tulbure ceiace se referă la această viață, conformați-Vă cu indiferența legilor care o cârmuesc; pentru voi, căutați împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Sa!

Rând pe rând creștinismul rezolvi toate problemele mari și trecu peste toate dificultățile ce i se puse în cale. Un istoric ilustru al creștinismului ne spune, că creștinismul e predicare despre Dumnezeu Tatăl cel atotputernic și despre Fiul Său Iisus Christos, Mântuitorul Lumii, care a înviat din morți. El e evanghelia dragostei, și al faptelor izvorâte din dragoste. E religia spiritului și a forței morale și sfinte“. El e religia autorității și a credinței absolute, dar mai e religia rațiunii și a cunoștinții clare și e o religie plină de taine sfinte. Creștinismul a enunțat nașterea unei lumi nouă, a unui popor nou. Minunată este și de o bogăție rară religia creștină, totul e solid clădit și totul e perfect unit în persoana lui Iisus Christos — Iisus Christos, care-i invizibil acum, El e prezent totdeauna în mijlocul nostru, și ne îndreaptă calea noastră — El e aci pe pământ în Biserică și în mijlocul tuturor creștinilor — noi îl urmăm privind sfânta Cruce, pe care a fost condamnat și luăm această Cruce asupra noastră. În orice

domeniu al vieții sociale am fi puși, să nu uităm că dacă în mijlocul nostru se află Iisus Christos — atunci și viața noastră, nu mai e o viață păgână, noi suntem atinși de acul suflu generos — de acele minunate învățături cari au izvorât din Sufletul Dumnezeului-Om și cari au fost pecetluite cu Sânge pe Golgota suferințelor. În luptă zilnică a vieții noastre noi întâlnim în calea noastră multe greutăți, găsim multe elemente păgâne rămășițe ale lumii antice, noi trebuie să le învingem cu încetul și să avem acest sentiment frumos de luptă contra instinctelor slabe de care e de lipsă să ne eliberăm. În clipe pline de bucurie să ne oprim, reflectând un moment la lutul din noi — atunci plăcerile și splendoarea lumii va fi de o clipă și înaintea noastre aparea *ideea morții*, ultimul adevar al lumii ce ne asteaptă. Creștinul știe că Dumnezeu e pretutindeni, că El e în toate, El e începutul și sfârșitul tuturor creaturilor...

După ce Mântuitorul Iisus Christos murise, lumea se văzu în fața unor mari probleme. Era vorba să se știe dacă noua doctrină era destinată numai Evreilor sau dacă trebuia să fie împărtășită tuturor oamenilor, fără ca să trebuie să treacă prin iudaism. Chestiunea era hotărâtoare pentru noua religie și pentru viitorul ei. Sacrificiul lui Iisus suprimă jertfele și faptele. Credința de acum ajunge pentru a ne justifica. Orice om este salvat dacă mărturisește întru Iisus: deosebirea dintre evrei și păgâni numai există „Legea, ca un învățător, ne-a călăuzit spre Christos, pentru a fi justificați prin credință, noi nu mai suntem sub conducerea unui învățător“. Împăratul care a lăsat să se consolideze creștinismul, a crezut că va putea reconstitui unitatea morală a Imperiului, distrusă prin lupta pe moartea dintre păgâni și creștini.

Împăratul Constantin cel Mare era mai mult un om politic cu ideile vechi, ca să nu zicem romane, de aceea religia era văzută ca un instrument politic — dar creștinismul era și mai răspândit și mai puternic decât păgânismul, doctrina creștină mergea cu pașii repezi spre încreștinarea întregului imperiu. Religia creștină avea o morală și o doctrină independentă de Stat, ce nu se putea acomoda cerințelor Statului. Doctrina creștină a început să fie discutată și greu lovită — erezii noi a început să amenințe pacea și ordinea în Stat: Față de ereziile cari s'au ivit trebuia deslușită și așezată pe temelii statornic doctrina creștină. La aceste dispute teologice răspund lucrurile sf. părinți și crearea dogmelor. Ni este cunoscută *erezia ariană* — Arius un preot din Alexandria a început să învețe greșit că Christos, sau „Logosul“ a fost

creat de Dumnezeu din neant ca și celelalte creațiuni și nu din substanța divină — care l-a creat în mod voit și nu din necesitate. Dogmele creștine, învățăturile neschimbate ale Creștinismului, nu sunt ca și doctrinele etice un produs al rațiunii speculative din care se resară credințele morale și practice. Conștiința creștină se întreabă ce afirmări sunt învăluite în credință și în dragostea de care-i însuflețită. Simbolul Apostolilor și cel dela Nicea au fost concepute în acest spirit. Creștinismul, lumea lui Iisus Christos trebuia să dispară, când a intrat în legătură cu lumea romană dacă n'ar fi avut în el o nesfârșită vitalitate, căci este o lege în istorie, că o minoritate străină, nu poate cuceri o societate, dacă aceasta este alcătuită temeinic și dacă e cultivată și că în curînd acea minoritate străină se pierde și dispare. Creștinismul străbătând în imensul organism al lumii romane, părea că trebuie să se confunde într'ânsul. S'a întâmplat dimpotrivă. Niciodată n'a fost așa de puternic ca după ce s'a măsurat, în imperiu, cu cerințele vieții reale, sub toate formele sale: socială și politică materială și morală. Misticismul ca și principiul de esență morală al creștinismului a început să domine viața materială, sentimentul spiritualizării a devenit o necesitate pentru lumea greco-romană... misticismul a desvelit armonia spiritului și sublimul naturii, omenirea însetată de dreptate, iubire și de ideal, se ridică spre orizonturile unei noi lumi unde spiritul absoarbe toate conștiințele. Credința speranța și dragostea e baza întregii noastre existențe, idealul creștin, e împlinirea tuturor forțelor morale pe cari le propovăduiește Iisus Christos. Fără de trăirea acestor învățături, suntem simple ființe trecătoare.

Să urmărim deci lumina vieții creștinești, să apucăm pe drumul plin de greutateți al sacrificiului și al spiritualizării.

Dacă lumea veche cu toată splendoarea civilizației ei, a trebuit să primească religia Dumnezeului-Om, atunci noi cei de azi vom trebui să fim pe deplin conștiinți la această sublimă învățatură.

Indiferent de ocupația și de locul pe care-l deținem — să ne aducem aminte că noi suntem prin viața, prin sufletul și corpul nostru creștini, nu numai cu cuvântul, ci mai ales cu fapta. Avem atâtea momente de afirmare creștinească, să nu ezităm, ci mai ales să fim pătrunși de sfințenia și dragostea lui Iisus Christos.

(Sfârșit)

Intru apărarea credinței.

— Mică apologie practică. —

de Pr. T. R. Perianu.

„Și aceasta este biruința, care biruiește lumea: Credința noastră“.
I ep. sob. a sf. apostol Ioan c. 5 v. 4.

Ce minune mare! Cât de minunat răspuns ceresc! Voiți poate un altul și mai minunat? Să nu fie! Căci nu se cuvine să punem pe bunul Dumnezeu la vecinică întrebare și încercare, — ca să nu ne asemănăm Fariseilor și Saducheilor din timpul Mântuitorului, despre cari a zis Domnul: „*Neamul acesta viclean și curvar semn caută, și semn nu i se va da lui, fără numai semnul lui Iona proorocul*“... (Matei c. 16 v. 4). Semne și răspunsuri au fost destule în privința cristalizării credinței și spre zidirea noastră sufletească. Știți, de care răspuns ceresc avem noi nevoie? De răspunsul: „*Bine slugă bună și credincioasă... intră întru bucuria Domnului tău*“... (Matei c. 25 v. 21) Acest răspuns îl vom primi însă numai dacă ținem cu tărie și neschimbată legea Domnului.

Sfânta noastră biserică ortodoxă e singura, care păstrează și învață legea Domnului, credința cea adevărată, curată și neschimbată, așa cum a primit-o moștenire dela stinții apostoli și sfinții părinți și mari dascăli ai primelor veacuri creștine, fără nici un adaos, și din cari nimeni nu are dreptul să mai lase sau să mai adauge ceva la dânsa.

Și această credință de multe ori e atacată și astăzi de dușmanii ei.

În discuții (vorbiri) cu dușmanii religiunii noastre, cu drept cuvânt s'a spus că nu e bine să ne slobozim, căci sunt foarte încăpăținați. Și dacă îi convingi nu se lasă de rătăcire.

Sunt totuși cazuri când trebuie să răspunzi, să te aperi; — căci doar ești dator să-ți aperi credința, ca să nu apari un laș sau un neprișor. Trebuie însă să știi cu cine ai de aface și să dai răspunsul cuvenit. Răspunsurile cuvenite sunt cele tari, cari le ia pofta de a mai vorbi. Cum e omul și întrebarea, așa trebuie să dai și răspunsul.

Dacă nu știi altcum să te aperi, apărare e și aceea când preținzi energetic, amenințator să înceteze vorbăria de care tu nu ai nevoie, nu-ți place, care te vatamă.

Mai anii trecuți în cursul unor călătorii cu trenul de două ori mi s'a dat prilejul să ascult unele discuții iscate între niște sectari și între un soldat tiner întâia oară, și a doua oară între niște sectari și un sculean. Amândoi: atât soldatul cât și sculeanul i-au pus la punct prin o

logică bună. Descoperindu-le slăbiciunile și faptele lor rușinoase i-au făcut de râsul călătorilor.

Eu nu voi reproduce aceste combateri și răspunsuri. Notez numai că le-au meritat acei sectari provocători și stricători de lege, despre cari zice și apostolul Pavel: „*că cele ce se fac întru ascuns de către dânșii, rușine este omului a le și grăi*“ (Efeseni cap. 5 v. 12).

(Urmează)

Pelerinajele la Sf. Mănăstire Hodoș Bodrog.

Vor fi împreunate ca și în trecut, cu misiuni religioase pentru popor și încep cu praznicul *Schimbării la față* (6 Aug). continuându-se la *Adormirea Maicii Dmii* (15 Aug.) *Nașterea Născătoarei de Dumnezeu* (8 Sept.) și la *Înălțarea Sf. Cruci* (14 Sept).

În acest *An Sfânt* de prăznuirea a celor 1900 dela întemeierea Bisericii creștine,

Programul misiunilor

se întocmește, pentru toate pelerinajele, precum urmează: *Ziua premergătoare* praznicului, de dimineață la ora 2 d. a primirea grupurilor de pelerini.

Vecernia și cuvântarea de introducere la misiuni despre: Intemeierea bisericii și viața creștină dela început.

Sf. Maslu pentru bolnavi, cu alocația despre: Biserica și renașterea omului.

Drumul Crucii, cu meditații la fiecare popas, (14), despre Patimile Domnului și pocăința pentru păcate.

Privegherea praznicului cu litie, eșirea din biserică la paraclis și predica despre: Biserica ortodoxă adevărata Biserica a Domnului.

Între timp: *pregătirea penitenților* pe grupuri pentru mărturisire prin citirea molitvelor și alocuții de îndemn la examinarea conștiinței și trezirea părerii de rău pentru păcate. Și *slujbe particulare* pentru trebuințele sufletești ale pelerinilor.

Mezonoptica, cu alocația despre suferințele și biruințele Bisericii: mucenici și sfinți.

Ziua praznicului desdediminează, în biserică, *Cinstitul Paraclis al Prea Sf. Născătoare de Dumnezeu* și *Sf. Liturghie* pentru cuminecarea pelerinilor cu predica, despre Biserica și mântuirea sufletului.

În curtea Sf. Mănăstiri, *al doilea Sf. Maslu* pe bolnavi, cu alocația despre Ierarhia în Biserica ortodoxă puterea preotească.

La paraclis, *Slujba Acatitului Maicii Domnului* și *Sf. Liturghie* în sobor, cu predica despre; Biserica ortodoxă în viața neamului românesc.

Sfințirea apei, cu alocația; *Biserica sfințitoare a vieții și nunciilor omului* și încheierea misiunilor.

Preoții ajutători, predicatori și duhovnici, sunt designați de însuși Prea Sfințitul Episcop *Grigorie* al Aradului și vor participa la sfințele slujbe și cuvântări după indicațiile conducerii sfintei Mănăstiri, care va orândui și ajutători la slujbele particulare dintre cei prezenți.

P. C. Părinți ai satelor sunt rugați stăruitor să pregătească pe pelerini, ca să aibă atitudine cuvioasă pe drum și în preajma sfintei Mănăstiri, păstrând ordinea și respectând bunul sfintei Mănăstiri. Intrucât nu pot veni înșiși în fruntea grupurilor să-i dea în grija unui

conducător cu răspundere, care va aduce și tabloul pelerinilor, ori măcar însemnarea exactă despre cei ce participă la pelerinaj: bărbați, femei, feciori, fete, copii, însoțiți de cor, de fanfara și de câte căruțe?

Corurile cari doresc să cânte la sfințele Liturghii se vor anunța din vreme, spre a li se împărți rolurile.

Creștinii vor aduce câte o *mână de grâu*, pentru binecuvântare și stropire cu apă sfințită; și luându-l acasă, îl vor amesteca în sămânța, pe care o vor încredința pământului toamna.

Cu prilejul pelerinajelor se va purta *disc de colectă*, pentru sporirea fondului de zidire a pavilionului de ocrotire și a chiliilor pentru mănăstire. P. Cucernicii preoți sunt rugați a îndemna pe fiii lor sufletești la *daniile pentru pomeniri*, pe cari le vor aduna în prealabil acasă dela credincioși *cu lista*, ce-se pune în circulație, cu binecuvântarea Prea Sfințitului Episcop, *Grigorie*, având a depune la conducerea sf-tei Mri., împreună cu sumele adunate, îndată la sosire spre a se putea face cuvenitele rugăciuni de pomenire la sfințele slujbe. Când n'ar putea face însuși preotul colectarea pomelnicilor, să fie încredințată lista unui pelerin, cunoscut prin devotamentul și râvna sa, sau unuia din „Oastea Domnului“, care ar avea dragostea să contribuie și astfel la zidirea menită să ocrotească pe pelerini în vremea petrecerii la sf. Mănăstire.

ȘTIRI

Ministerul de Interne a aprobat schimbarea denumirii plășii Răcăjdia din jud. Caraș, în aceea de plasa Sasca-Montana. Comunele rurale Ciortea, Iam. Iertof, Mărcina, Răcăjdia, Vrani și Vrăniuț, care actualmente se găsesc repartizate la plasa Sasca-Montană, din jud. Caraș, se trec la plasa Oravița din același județ.

Pentru „Piatra-Scrisă“ de lângă comuna Armeniș au mai dăruit: directorul de bancă Constantin Călțiu și soția sa Marioara 120 Lei, familiile prof. Noaghea și Costescu 100 Lei, controlor fiscal Petru Ianota 40 Lei, Eufimia Popescu din Turnu-Severin 40 Lei, familia plutonierului major Drăgolici 40 Lei, Mitică David 40 Lei, mai mulți credincioși din Turnu-Severin 25 Lei, Elisabeta Frusina, Ecaterina Sârbu și A. Crăciunescu câte 20 Lei, cari sume prinindu-se cu mulțumită s'au predat destinațiunii.

Incetarea stării de asediu. Pe ziua de 5 August a. c. a încetat starea de asediu stabilită acum șase luni din cauza incidentelor muncitorești dela București și Ploiești. Incetând cauzele cari au provocat aceste mișcări și fiind în țară liniște deplină, pe urma unei constatări a guvernului, starea de asediu a fost ridicată.

Dealtfel însaș legea prin care ea fost instuită i-a acordat o durată de maximum 6 luni.

Incordări între Germania și Austria.

Nemulțumită de cursul evenimentelor politice din Austria, Germania s'a pus pe muncă. Așa șicanele, destul de serioase, au început prin sbor de avioane germane deasupra Austriei, manifestele contra cancelarului Austriei Di Dollfuss, discursuri provocatoare etc. Pentru preîntâmpinarea unui conflict mai grav, cele trei puteri mari au hotărât un demers comun la Berlin.

Procesul Skoda-Seletzki. În fața consiliului de Război al Corpului II Armată din București a început alaltăeri în 4 August a. c. procesul lui Bruno Seletzki. reprezentantul Uzinelor Skoda în România, pentru fapta procurării de acte ce interesează apărarea națională și rupere de sigilii.

„Frăția Ortodoxă Română” își ține ședința festivă de organizarea cercului protopopesc Mehadia în Băile-Erculane, la termenul anunțat, adică Sâmbătă la 19 August cor. Programul începe cu Sf. Liturghie, oficiată de un sobor de preoți în pavilionul din parcul băilor, continuă cu ședința de organizare; seara conferința Dlui prof. univ. Dr. Vasile Loichița în cadrul unui concert religios.

Organizarea cercului Oravița se va face la 3 Septembrie a. c. și nu la 27 August cum anunțasem într'un număr anterior.

Direcțiunea Liceului „Traian Doda” din Caransebeș

Nr. 230/1933.

Inștiințare.

Direcțiunea liceului „Traian Doda” din Caransebeș aduce la cunoștința tuturor celor interesați că lucrările de începutul anului școlar 1933/34 la acest liceu, se vor face în ordinea următoare:

A) Inscieri.

a) Între 25-31 August se vor face înscrierile în clasele I, II, III, IV, V, VI și VII ale elevilor promovați în lunie, înscrierile elevilor repetenți, precum și înscrierile la examenul de admitere pentru cl. I. și V.

Nu pot fi înscriși într'o clasă elevii declarați repetenți pentru a doua oară în acea clasă, nici elevii cari în diferite clase au rămas repetenți pentru a treia oară în cursul inferior și pentru a doua oară în cursul superior, fie că au urmat la o școală publică sau particulară ori s'au pregătit în familie.

b) Între 6-8 Septembrie se vor face înscrierile elevilor promovați s'au repetenți în urma examenelor de corigență ținute între 1-5 Septembrie.

c) Între 11-12 Septembrie se vor face înscrierile elevilor ce au depus examene ca pregătiți în particular între 1-10 Septembrie.

d) Între 8-10 Septembrie se vor face înscrierile în clasa I pe baza rezultatului examenului de admitere ținut între 1-4 Septembrie, după ce s'au reținut cel mult 20% din locuri pentru repetenții clasei.

e) Între 12—13 Septembrie se vor face înscrierile în clasa V pe baza rezultatului examenului de admitere ținut în lunie și (7-12) Septembrie.

Inscrierea fiecărui elev se va face în baza unei cereri timbrate legal (formular tip, care se găsește la direcțiunea liceului).

Pentru înscrierea elevilor noi, cererea va fi însoțită de următoarele acte:

1. Estrasul de naștere

2. Actul de botez

3. Actul de revaccinare.

4. Actul de cetățenie pentru elevii de cetățenie străină.

5. Certificatul de studii.

6. Taxa de frecvență care este de 1500 Lei, și se va plăti în 2 rata egale și anume:

a) rata I de 750 Lei, la înscriere împreună cu taxa către Comitetul școlar și taxa specială, care este de 500 Lei și obligatorie pentru fiecare elev.

b) rata II de 750 Lei, după vacanța Crăciunului.

Cererile de scutire de taxă de frecvență se adresează Direcțiunii Școlii odată cu cererea de înscriere, însoțite de actul de paupertate eliberat de primăria comunei și vizat de percepția sau administrația respectivă. Orfanii de războiu și fiii de invalizi promovați, sunt scutiți de taxa de frecvență în baza actelor și cererilor de scutire.

Elevii repetenți ori corigenți nu mai au dreptul de a beneficia de scutire de taxe, chiar dacă fac parte din categoriile de mai sus.

Elevii repetenți, reînscrisi în aceeași clasă sunt obligați a plăti o taxă de 500 Lei, iar elevii corigenți vor plăti câte 100 Lei pentru fiecare obiect de studiu sau dexteritate la care vor trebui să fie examinați în Septembrie.

În clasa I-a nu vor fi înscriși decât numai elevii care la 1 Septembrie a. c. vor avea vârsta de cel puțin 10 ani împliniți și de cel mult 13 ani. Direcțiunea liceului acordă o dispensă de vârsta de maximum o jumătate de an sub etatea de 10 ani și peste vârsta de 13 ani. Dispense mai mari se acordă de Inspectoratul școlar Timișoara.

B) Examen.

a) Între 1-5 Septembrie, examenul de corigență cu elevii ordinari.

b) Între 1-10 Septembrie examenul particular diferență și corigență.

c) Între 1-4 Septembrie examenul de admitere în clasa I. Acest examen se va da dintr'o probă scrisă la limba română o probă orală de cetire și o probă de aritmetică.

d) Între 7-12 Septembrie examenul de admitere în cursul superior (cl. V).

C) Alte dispoziții.

Cursurile încep la 15 Septembrie orele 8 dimineața.

Elevii liceului sunt obligați a observa strict regulamentul în ceea ce privește uniforma care este obligatorie și în ceea ce privește locuința lor. Ei pot locui la gazde dar se recomandă, mai ales, a locui în internatul Comunității de Avere. Taxa lunară în internat este de lei 1000 pentru negrăniceri și 800 pentru grăniceri. Internatul se deschide pe ziua de 15 Septembrie c.

Caransebeș, la 1 August 1933.

Director, Matei Armaș

Secretar, Em. Demetrescu

Tipografia și Librăria Diecezană Caransebeș

Este bogat înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți școlare, literare și științifice, requisite școlare și de birou. Execută tot soiul de lucrări tipografice în cel mai scurt timp pe lângă prețuri convenabile. Are un mare depozit de hârtie.

Legătorie proprie.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prășnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăriteare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

„Librăria Diecezană“ Caransebeș
cu grosul și cu bucata.